sportul în lume

Sîmbătă și duminică, la Constanța

UN ATRACTIV TRIUNGHIULAR ATLETIC
ROMÂNIA – BELGIA – NORVEGIA

Iubitorii atletismului de pe Litoral vor avea ocazia, la sfîrșitul săptămînii, să urmărească, din tribunele stadionului constănțean „1 Mai", întrecerile unui interesant meci triunghiular care reunește reprezentativele masculine ale **României, Belgiei și Norvegiei.** De fapt, constănțenii au pentru a doua oară ocazia să asiste, în ultimii trei ani, la o întîlnire între atleții români și cei norvegieni. Precedentul meci a avut loc în primăvara anului 1971 și a prilejuit o serie de dispute foarte atractive.

Triunghiularul de simbătă și duminică se anunță foarte disputat, între cele trei formații existînd — la această oră — un sensibil echilibru valoric. Făcînd această afirmație, avem în vedere listele de performanțe ale viitorilor concurenți, destul de apropiate ca valoare la majoritatea probelor. Fiecare echipă conteză pe cîteva probe forte, dar are și altele în care reprezentanții săi dețin performanțe mai slabe.

NORVEGIENII ȘI-AU ANUNȚAT FORMAȚIA

În cursul zilei de ieri, Federația norvegiană de specialitate a adus la cunoștința forului nostru de resort echipa pe care o va deplasa la Constanța. Delegația scandinavă cuprinde 61 de persoane. Iată numele atleților care vor evolua pe stadionul „1 Mai": 100 m și 200 m: **Garshol** 10,2 și 21,2, **Bjeland** 10,4 și 21,3; 400 m: **Tjore** 46,9, **Birkmenes** 47,4; 800 m: **Galgerud** 1:48,9, **Svendsen** 1:49,8; 1 500 m: **Olson** 3:42,4, **Hovde** 3:43,7; 5 000 m: **Halde** 13:38,2, **Boeroe** 13:39,0; 10 000 m: **Boeroe** 28:43,0, **Haga** —; 110 mg: **Fimland** 14,2, **Dahm** 14,7; 400 mg: **Grasbaken** 51,8, **Moi** 52,9; 3 000 m obst.: **Voje** 8:29,8, **Soernes** 8:36,8; lungime: **Bendixen** 7,96 m, **Bredholt** 7,52 m; triplu: **Roeberg** 14,85 m, **Moland** 15,16 m; înălțime: **Falkum** 2,17 m, **Vik** 2,09 m; prăjină: **Sorteberg** 4,85 m, **Aarskog** 4,81 m; greutate: **Andersen** 18,75 m, **Rise** 17,12 m; disc: **Liserud** 59,94 m, **Hole** 57,94 m; suliță: **Lorentzen** 81,76 m, **Torslund** 75,82 m; ciocan: **Lothe** 64,18 m, **Bustemd** 63,36 m.

Echipa norvegiană va sosi la Constanța în ziua de 20 septembrie, venind de la Sofia.

PUTEMANS, CAPUL DE AFIȘ AL ECHIPEI BELGIENE

Pînă ieri nu sosise încă scrisoarea trimisă de Liga belgiană de atletism, așa că, din păcate, nu vă putem prezenta, în acest număr, lista completă a atleților din Belgia care vor concura la Constanța. Totuși luînd contact telefonic cu redacția ziarului „Les Sports" din Bruxelles am fost încunoștințați că din echipă nu va lipsi alergătorul **Emile Putemans,** marea vedetă — de după Jocurile Olimpice de la München — a curselor de fond. La J.O., Putemans a cîștigat seria sa la 5 000 m cu 13:31,8 — nou record olimpic, în finală el clasîndu-se însă pe locul cinci cu 13:30,8. Nici în cursa de 10 000 m el n-a avut șansă la victorie. După rezultatul obținut în serii (27:53,4 — record olimpic) el se anunțase ca principalul favorit al finalei, dar a fost nevoit să se plece în fața finișului impetuos al finlandezului Lasse Viren, campionul olimpic (27:38,4 — record mondial). Putemans s-a clasat pe locul secund cu 27:39,6 — nou record belgian.

Propulsat parcă de întrecerile olimpice, Putemans a avut un excelent sfîrșit de sezon cînd a corectat recordurile mondiale în probele de 3 000 m — 7:37,6, 3 mile — 12:47,8 și 5 000 m — 13:13,0. Anul acesta el și-a completat colecția de recorduri mondiale cu trei performanțe în sală: 2 000 m — 5:00,0, 3 000 m — 7:39,2 și 2 mile — 8:13,2. La campionatele europene indoor, de la Rotterdam, Putemans a cîștigat cursa de 3 000 m (7:44,51) înaintea compatriotului său Willy Polleunis (7:51,86). În sezonul de concursuri în aer liber Putemans deține, în 1973, un rezultat de 13:14,6 pe 5 000 m, fiind cel mai bun performer mondial al anului. La 10 000 m, printre fruntașii mondiali ai cursei se află, în 1973, Polleunis — care și el va face deplasarea la Constanța — cu o performanță excelentă — 28:06,0.

ATLEȚII ROMÂNI SE PREGĂTESC

Reprezentanții noștri privesc cu toată seriozitatea meciul triunghiular de simbătă și duminică, fiind animați nu numai de dorința de a obține victoria în întîlnirile cu atleții belgieni și cei norvegieni, ci și de a înregistra performanțe dintre cele mai bune. Proaspătul recordman republican al cursei de 5 000 m, bucureșteanul **Petre Lupan** are posibilitatea, de exemplu, ca într-o companie foarte valoroasă să poată să-și îmbunătățească recenta performanță de 13:48,8 cu care a cîștigat la Praga, la Spartachiada armatelor prietene.

PALMARESUL ÎNTÎLNIRILOR

În palmaresul echipei noastre reprezentative masculine va fi înscrisă, la sfîrșitul săptămînii, cea de a 10-a întîlnire cu echipa Norvegiei și al 3-lea meci cu formația Belgiei. Iată cum se prezintă, la această oră, palmaresul acestor meciuri:

România — **Norvegia**	101,5	—103,5
România — Norvegia	111	— 99
România — **Norvegia**	103	—109
România — **Norvegia**	104	—108
România — Norvegia	120,5	— 90,5
România — Norvegia	111	—101
România — Norvegia	120	— 92
România — Norvegia	112	— 92
România — **Norvegia**	95	—117
România	9 5 0 4	978—912
Norvegia	9 4 0 5	912—978

★ ★ ★

1953 (29-30.VIII)	București	**România** — Belgia	126—94
1972 (17-18.VI)	Milano	**România** — Belgia	114—95
România		2 2 0 0	240—189
Belgia		2 0 0 2	189—240

1955 (25-26.VI)	Oslo
1956 (13-14.X)	București
1958 (7-8.VIII)	Oslo
1963 (27-28.VIII)	Oslo
1965 (30.IX-1.X)	Timișoara
1966 (6-7.VII)	Oslo
1971 (11.V)	Constanța
1971 (12-13.VI)	Torino
1972 (21-22.VI)	Oslo-Sandefjord

Romeo VILARA

ION BOBÎLNEANU A CÎȘTIGAT CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE DIRT-TRACK DE LA SIBIU

SIBIU (prin telefon, de la corespondentul nostru județean). În prezența a peste 2 000 de spectatori pe pista de zgură a stadionului Voința din localitate s-a desfășurat un interesant concurs internațional de dirt-track. Spre deosebire de concursul desfășurat duminică la București, aici, pe lîngă concurenții români și maghiari, s-au prezentat la start și doi specialiști ai acestei probe din Austria, sosiți luni în Sibiu.

Lupta pentru supremație în această pasionantă întrecere între 16 concurenți din trei țări, s-a dat între maestrul sportului **Ion Bobîlneanu** și concurentul maghiar **Tibor Danko** neînvinși pînă în manșa a 17-a. Dar în această manșă, concurentul maghiar **Ferenc Radocsi** trece linia de sosire primul, urmat de Ion Bobîlneanu și... Tibor Danko, așa că întrecerea revine — spre marea satisfacție a localnicilor — lui Ion Bobîlneanu. Pentru locul 3 în clasamentul general a fost necesară o manșă de departajare între C. Voiculescu, austriacul Iosef Naider și Ion Marinescu cîștigată de ultimul. Dar, iată pe primii zece alergători în clasamentul general: **1. I. Bobîlneanu 14 puncte; 2. Tibor Danko 13 p; 3. I. Marinescu 11 p; 4. C. Voiculescu 11 p; 5. Iosif Naider (A) 11 p; 6. Ferenc Radocsi (U) 10 p; 7. Al. Pis 9 p; 8. W. Grubmüller (A) 9 p; 9. Ianos Iakab (U) 7 p; 10. Gh. Șora 7 p.**

Ilie IONESCU

La campionatele mondiale de haltere

DITO SANIDZE (U.R.S.S.) PE PRIMUL LOC LA CAT. PANĂ

În ziua a treia a campionatelor mondiale de haltere, care se desfășoară la Havana, au avut loc întrecerile la categoria pană. Pe primele trei locuri s-au clasat: 1. **Dito Sanidze** (U.R.S.S.) 272,5 kg, 2. **Norair Nurikian** (Bulgaria) 267,5 kg, 3. **Jan Wojnowski** (Polonia) 257,5 kg.

START ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA LOS ANGELES

● În primul tur: Năstase cîștigător; Kodes eliminat...

LOS ANGELES, 18 (Agerpres). — În primul tur al concursului internațional de tenis de la Los Angeles, jucătorul român **Ilie Năstase** l-a întrecut cu 6—3, 6—4 pe argentinianul **R. Vasquez.** Alte rezultate: **Pat Cramer (R.S.A.) — Jan Kodes** (Cehoslovacia) 7—6, 6—3, **Cliff Richey** (S.U.A.) — **John Andrews** (S.U.A.) 3—6, 6—3, 6—3; **Charles Pasarell** (Porto Rico) — **John Lolyd** (Anglia) 6—2, 6—7, 6—2; **Alex Mayer** (S.U.A.) — **Brian Teacher** (S.U.A.) 6—4, 6—4. **B. Phillips Moore** (Australia) — **Ove Bengtsson** (Suedia) 6—2, 7—6.

★

Iată rezultatele finalelor din ultimele turnee ale săptămînii trecute:

Seattle: Okker — Alexander 7—5, 6—4; Okker, Gorman — Carmichael, McMillan 2—6, 6—4, 7—5.

St. Louis: Rosemary Casals — Karen Krantzke 6—4, 6—7, 6—0; Krantzke, Schallau — Steve, Teeguarden 6—4, 7—6.

Aix en Provence: Mulligan — Ganzabal 5—7, 0—6, 6—2, 6—3, 6—4.

Milano: Fibak — Barazzutti 6—0, 6—3, 1—6, 6—8, 6—1; Renata Tomanova — Hana Hublerova 6—2, 6—2.

MARELE PREMIU F. I. L. T.

Înaintea startului în turneul de la Los Angeles (cat. A — 60 p), primii zece clasați sînt următorii:

1. **I. NĂSTASE** (România	378 p
2. **M. Orantes** (Spania)	284 p
3. **J. Kodes** (Cehoslovacia)	251 p
4. **J. Newcombe** (Australia)	247 p
5. **T. Okker** (Olanda)	230 p
6. **S. Smith** (S.U.A.)	174 p
7. **J. Connors** (S.U.A.)	173 p
8. **N. Pilici** (Iugoslavia)	169 p
9. **T. Gorman** (S.U.A.)	147 p
10. **A. Metreveli** (U.R.S.S.)	141 p

Au fost operate rectificări în totaluri, la Năstase și Smith, conform precizărilor comunicate de organizatori, în privința cotelor ce se acordă în întîlnirile de dublu pentru „Cupa Davis", ele neputînd fi acumulate cu cele de simplu.

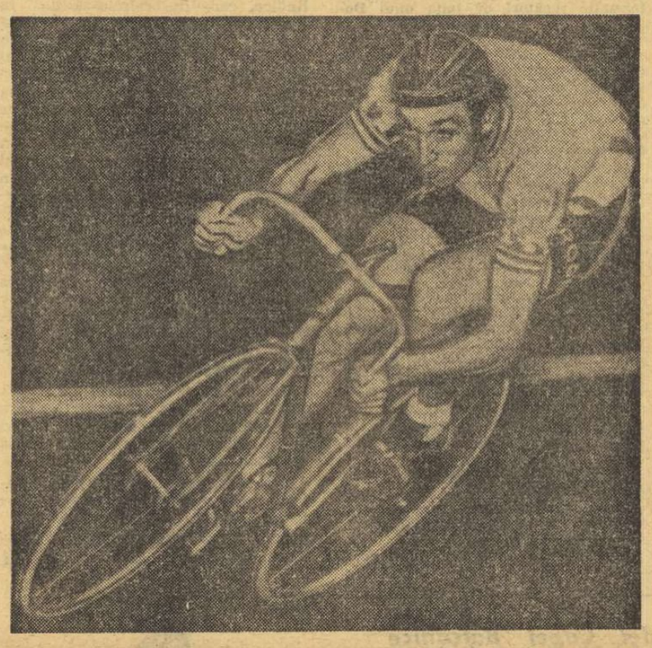

CICLISTUL PATRICK SERCU – NOU RECORD MONDIAL PE KILOMETRUL LANSAT

Pe pista velodromului Vigorelli din Milano, ciclistul belgian Patrick Sercu a stabilit un nou record mondial în proba de un kilometru lansat cu timpul de 1:02,46 (medie orară 57,536 km). Vechiul record (1:02,6 aparținea italianului Marino Morettini din anul 1961. Sercu va efectua o altă tentativă pentru îmbunătățirea recordului mondial la 1000 m cu start de pe loc, record deținut de englezul Reginald Harris, cu timpul de 1:08 6

În imaginea alăturată, proaspătul recordman mondial.

TUR DE ORIZONT ÎN LUMEA RUGBYULUI

TOAMNA TURNEELOR ÎN DEPĂRTĂRI

● XV-le Argentinei va evolua în Irlanda și Scoția ● O vizită așteptată cu interes: echipa Japoniei

● Australienii — în Țara Galilor și Anglia ● Reprezentanții insulelor Fiji se află în Europa

Turneul recent încheiat al rugbyștilor noștri în Argentina se înscrie într-un amplu tablou de peregrinări ale practicanților sportului cu balonul oval din diferite țări ale lumii, ceea ce face ca toamna aceasta să fie deosebit de bogată în asemenea vizite la mari distanțe.

Să ne ocupăm, mai întîi, de gazdele sudamericane ale reprezentativei noastre. Selecționata argentiniană urmează să vină în Europa, la sfîrșitul lunii octombrie, pentru un turneu care cuprinde opt partide: 4 în Irlanda și 4 în Scoția. La 10 noiembrie, jucătorii sudamericani vor susține pe terenul Lansdowne Road din Dublin meciul cu reprezentativa Irlandei, iar la 24 noiembrie, pe celebra arenă Murrayfield, vor da replica reprezentativei Scoției. Celelalte șase întîlniri ale turneului se vor disputa cu selecționate regionale, de altfel foarte puternice, ca: Munster, Ulster și Connaught în Irlanda, Sudul Scoției și combinata Glasgow-Edinburgh, în partea a doua a turneului. Forul englez a oferit XV-lui Argentinei o întîlnire, la 1 decembrie cu prima sa reprezentativă, dar nu se știe încă dacă sudamericanii vor accepta această propunere.

La 22 septembrie va sosi în Europa o selecționată a Japoniei, care a angajat aproape o duzină de meciuri: 5 în Țara Galilor, două în Anglia și 4 în Franța. În cadrul turneului, rugbyștii niponi vor întîlni și reprezentativele Țării Galilor (la 6 octombrie), Franței (27 octombrie) și reprezentativa de tineret (sub 23 ani) a Angliei (13 octombrie).

Sportivii japonezi nu se află la primul turneu de amploare peste hotare. În 1963, ei au vizitat Canada, în 1966 și 1968 au jucat în Noua Zeelandă, în 1971 au reînnoit vizita în Canada și tot în acest an, au primit reprezentativa Angliei care a trebuit să depună mari eforturi pentru a-și păstra prestigiul neștirbit.

Turneul jucătorilor japonezi este așteptat cu multă curiozitate de specialiștii europeni care vor să vadă cum reușesc să compenseze handicapul înălțimii și al greutății acești sportivi care se impun tot mai mult pe plan internațional. Căpitanul echipei japoneze este centrul liniei de treisferturi al echipei Universității Waseda, Akira Yokoi (în vîrstă de 32 ani). Se mai știe, totodată, că jucătorul cel mai înalt al reprezentativei este jucătorul din linia a II-a Toshio Terai (1,90 m), iar cel mai mic, Ryozo Imasato (1,62 m). este mijlocaș de grămadă.

Din emisfera sudică urmează să vină în prima parte a lunii octombrie, reprezentanții rugbyului australian. Faimoșii „Wallabies" au inclus în turneul lor și întîlniri cu primele reprezentative ale Țării Galilor (la Cardiff — 10 octombrie) și Angliei (la Twickenham — 17 octombrie).

Să nu-i omitem, însă, nici pe reprezentanții rugbyului din insulele Fiji, care vin destul de des în Europa și primesc, la rîndul lor, vizita unor echipe din apusul continentului nostru. Practicanți ai unui joc extrem de dinamic, dar fără prea mari pretenții în subtilități tactice — după cum afirmă cei ce i-au văzut — rugbyștii din Fiji se află actualmente în patria acestui sport, unde susțin cîteva meciuri, completate cu altele, programate în Irlanda.

Așadar, o toamnă bogată în turnee rugbystice în rîndul cărora avem satisfacția să menționăm și lunga expediție a sportivilor noștri fruntași, serialul de jocuri din Argentina

ARMONIA ÎN TOATE

Campionatele mondiale de ciclism, campionatele mondiale de natație, Cupa Europei și altitea alte mari competiții internaționale, mărturisesc o efervescență pasionantă în lumea sportului, trezind cel mai adesea admirație, dar uneori și uimire pentru bizarериile acestui foarte încărcat sezon.

La San Sebastian, pe velodromul Anoeta, în proba de urmărire pe echipe, patru cicliști vestgermani se prăbușesc pe pistă ca un castel din cărți de joc, antrenîndu-se unul pe altul în cădere, într-o mișcare grotească întîlnită doar în filmele mute. Dar scena e și tragică. Nu mai erau decît 70 de metri pînă la sosire și cvadriga decimată de accident conducea coplos, în acel moment, în fața echipei Angliei, care, tacticos și fără ranchiună, trece — singură — linia de sosire. A urmat o decizie mai curînd morală decît tehnică, pentru care nu există acoperire în regulamente, ci numai în tratatele de etică sportivă: formația lovită de soartă (fără vina ei), deși n-a acoperit întregul parcurs de 4000 m și nici n-a încheiat cursa, este declarată campioană mondială, dacă se poate spune așa „honoris causa". Englezii — nici ei vinovați de accident, dar singurii care au terminat întrecerea normal — s-au supus deciziei, amintindu-și că sînt creatorii expresiei „fair-play"...

La Belgrad, în piscina Tașmajdan, un copilaș de 16 ani, sosit de la Antipozi, cu mămica, se avîntă în apă cu inconștiența vîrstei, înoată 30 de lungimi de bazin ca un țipar în căutarea hranei, bătînd suprafața lichidă cu o incredibilă furie și torță, în așa fel încît — cu candoarea adolescenței — uită numărătoarea sutelor de metri și mai întoarce odată, propulsîndu-se din peretele bazinului cu picioarele, în plină răsturnare, în loc să întindă doar mîna spre țelul care — chiar și așa — i-a dusese victoria! Copilandrul australian Stephen Holland — campion și recordman mondial — a concurat deci nu cu ochii la adversarii săi sau la ținta finală, ci doar cu îngenuncheri de a te întrece, își face loc pînă și în lumea pură a atletismului. Așa cum prevedeam într-unul din comentariile noastre precedente, la Edinburg s-a acceptat ideea unor tabele paralele de recorduri, după cum sînt înregistrate cu cronometre manuale sau electrice. Așadar, pe distanțele mai scurte de 400 m, vom putea avea cîte 2 (sau mai mulți) recordmani mondiali la concurență. De exemplu: la 200 m plat bărbați, cronometrele de mînă îl recunosc recordman al lumii pe americanul Tommy Smith cu 19,8 — în timp ce cronometrele electrice îl desemnează pe jamaicanul Quarrie cu 19,81 sec. Diferența e insesizabilă pentru omul de pe stradă. Numai specialiștii lui Longines sînt mai în temă...

Nu mai puțin ciudate sînt tendințele extremiste în conceperea conformației atletului zilei de mîine (dacă nu chiar de azi). Aruncătorii de toate felurile (ca și alți practicanți ai ramurilor atleticii grele) iau proporții îngrijorătoare, cu credința că masa musculară (sporită prin diverse mijloace) aduce și sporuri de performanță. Pe de altă parte, un specialist în materie, dr. Ernst van Aaken, pretinde că alergătorul viitorului va fi înalt de 1,90 m și va cîntări 60 kg, adică va avea imaginea a ceea ce pe vremuri numeam un „schelet ambulant". Nu-i vorbă, Harald Norpoth, Pekka Päivärinta, Filibert Bayi sau Pekka Vasala nu-s departe de această previziune. Dar dacă continuăm așa, cultivînd în atletism doar pachetele de mușchi sau moda țirului alergător, se duce dracului frumusețea de ideal atletic, potrivit căruia armonia în toate era regină!

Victor BĂNCIULESCU

COMENTARIUL SĂPTĂMÎNII

CONGRESUL OLIMPIC

OLYMPIC CONGRESS VARNA'73

SPORT FOR A WORLD OF PEACE

Congresul care urmează a se deschide în curînd la Varna, în Bulgaria, reînnoiește, aparent, tradiția pozitivă, de dezbatere democratică, în cadrul unei adunări largi și reprezentative, a principalelor probleme care stau în fața mișcării olimpice. Coincizînd cu sfîrșitul lungii domnii de 20 de ani a președintelui C.I.O., Avery Brundage, acest **al 10-lea congres ar urma să deschidă o eră nouă, de rodnică colaborare între toți factorii care contribuie la succesul mișcării și al Jocurilor Olimpice.**

Este greu de vorbit, după o întrerupere de 43 de ani, despre tradiții, iar singurul congres, propriu-zis, cu caracter deliberativ și de hotărîre a fost primul: „Congresul internațional atletic" (sportiv — **n.a.**) de la Paris, din iunie 1894. Acest congres, după ce a definit conținutul noțiunii de amatorism pentru întreaga mișcare sportivă de atunci, a decis reînvierea Jocurilor Olimpice ca suprema manifestare internațională a sportului amator și a ales Comitetul Internațional Olimpic (C.I.O.).

Toate așa-zisele „congrese" care au urmat celui constitutiv, n-au mai fost, de fapt, decît conferințe consultative menite să elucideze diversele aspecte ale sportului, sau probleme legate de amatorism, de organizarea și programul Jocurilor Olimpice.

Deși, aparent, Congresul de la Varna se situează pe linia celor ce l-au precedat, el se deosebește totuși profund de ultimul Congres, cel de la Berlin, din 1930, prin condițiile în care se desfășoară, considerentele care au impus convocarea sa, cît și prin importanța subiectelor ce urmează a fi dezbătute.

La data congresului de la Berlin, trecuseră mai puțini ani de la înființarea mișcării olimpice decît cei ce urmau să-l despartă de Congresul de la Varna. Mișcarea olimpică abia depășise stadiul unei copilării întîrziate, iar marile Jocuri Olimpice care au propulsat-o în atenția opiniei publice mondiale aparțineau încă viitorului. C.I.O. era încă insuficient ancorat în realitățile sportive, avea nevoie de ajutorul tuturor sprijinitorilor, încă puțini la număr, ai nobilei acțiuni pornite de Pierre de Coubertin care, la data cînd s-a hotărît convocarea Congresului, mai prezida încă destinele C.I.O. La rîndul lor, federațiile internaționale și Comitetele olimpice naționale erau încă indisolubil legate de C.I.O. care le dăduse naștere sau, ca în cazul unor federații mai vechi, le statornicise autoritatea în sportul internațional.

Activitatea sportivă, încă slab răspîndită pe întinsul globului, concentrată în țările avansate, nu stîrnea interesul autorităților și nici al marelui business. Lucrurile puteau să decurgă, prin urmare, oarecum în familie, fără ca micile valuri stîrnite de frămîntări limitate ca amploare să depășească marginile cazanului olimpismului, în care feluritele ingrediente fierbeau molcom, la foc mic.

Azi, cazanul olimpic clocotește la mare presiune. **Pe marginea tematicii cu caracter general a ordinii de zi se vor dezbate problemele extrem de acute și de încîlcite ale unei activități ce se situează la nivelul unui fenomen social de rezonanță mondială, cu un impact uriaș asupra relațiilor interumane, să stîrnească pasiunile intense ale unui public care, prin intermediul televiziunii, s-a multiplicat de 10 000 de ori față de cel prezent odinioară pe stadioane, să devină terenul și măsura confruntării participanților, obiect de investiții a unor fonduri imense și, în același timp, sursa potențială a unor beneficii uriașe.**

Anii care au trecut au cunoscut o puternică dezvoltare a organismelor care conduc mișcarea olimpică și sportivă pe plan național și pe ramuri de sport, căreia nu i-a corespuns o creștere comparabilă a autorității reale a C.I.O. — deși succesul extraordinar al Jocurilor Olimpice s-a răsfrînt, desigur, asupra prestigiului său. S-a creat în ultimul deceniu un dezechilibru în conducerea mișcării sportive mondiale, îndrumarea și cuprinderea problemelor mișcării olimpice mondiale de către C.I.O. a slăbit, a apărut o situație de criză de autoritate

C.I.O. **a acceptat să convoace Congresul mișcării olimpice la sesiunea sa de la Mexico, din 1968,** într-un moment de maximă presiune exercitată asupra sa. Cu toate că este de așteptat să se emită destule păreri și propuneri radicale, că nu vor lipsi momente de tensiune, Congresul nu va provoca, după aprecierea celor ce-i cunosc mecanismele interne, răsturnări revoluționare.

Pozițiile C.I.O. s-au consolidat între timp: prestigiul și autoritatea sa au crescut în urma Jocurilor de la München, legăturile cu C.N.O. și F.I. au fost întărite, comisiile de specialitate ale C.I.O. au fost activizate, un președinte nou, mai tînăr și poate mai accesibil ideilor novatoare, a fost ales în persoana lordului Killanin, noi preocupări majore au apărut la orizontul mișcării sportive, printre care candidatura Moscovei pentru Jocurile Olimpice din 1980.

Congresul va avea, **ca și cele** precedente, un caracter consultativ; lucrările sale se vor desfășura potrivit unei ordini de zi aprobată de C.I.O., care cuprinde trei puncte cu caracter general — **mișcarea olimpică contemporană și perspectivele dezvoltării ei pe viitor** (inclusiv problemele amatorismului); **relațiile dintre C.I.O., C.N.O. și F.I.; programul Jocurilor Olimpice.** Nu se vor adopta rezoluții.

Cert este, însă, că se va spune multor lucruri pe nume, că **rezultatul congresului va fi cristalizarea unor concepții și polarizarea unor poziții care vor impune adoptarea unor soluții și luarea unor măsuri, chiar radicale, de către C.I.O.,** care va fi pus în situația de a-și îndeplini cu adevărat rolul său în fruntea mișcării sportive olimpice amatoare.

ALEXANDRU ȘIPERCO
membru al CIO pentru România

FIȘIER

ROSEMARIE KOTHER

În galeria noilor campioane ale lumii din echipa de înot a R.D. Germane, **Rosemarie Kother** ocupă un loc de frunte. La Belgrad, specialiștii nu au fost atît de impresionați de succesul ei în cursa de 200 m delfin (înainte de C.M. deținea cea mai bună performanță mondială cu 2:16,0), cît mai ales de cifra cu care a spulberat pur și simplu vechiul record mondial (2:15,8) deținut de americanca **Karen Moe,** învingătoare la J.O. de la München.

Rosie a parcurs cele 4 lungimi ale întrecerii finale în 2:13,76, cifră superioară multor recorduri masculine din Europa, Asia, Africa și America de Sud. Rezultatul se înscrie printre marile performanțe stabilite în cadrul ediției inaugurale a „mondialelor".

Născută la 27 februarie 1956, la Lückenwalde, **Rosemarie Kother** (1,60 m și 55 kg) este actualmente membră a clubului Dynamo Berlin, fiind pregătită de Wolfgang Gläser. Anul trecut, cele mai bune performanțe ale sale erau 64,6 (100 m delfin) și 2:17,1 (200 m delfin), rezultat cu care a ocupat locul IV în finala olimpică de la München. La Belgrad, ea a secondat-o cu succes pe K. Ender în finala „sutei" realizînd 62,68 și primind medalia de argint. Progresul de necontestat îl datorează intensității cu care a lucrat în ultimii patru din cei 7 ani de activitate: zilnic 5—6 ore în bazin, timp de 11 luni pe an.

JOHN NEWCOMBE

Văzîndu-l pe Newcombe pe micul ecran, frezistibil și „aspru" cîștigător al Forest Hills-ului, oricine se poate întreba, pe drept cuvînt, cum de a dispărut acest ultim mare campion de tenis pe care l-a dat Australia, de pe lista învingătorilor în marile turnee din ultima vreme. Explicația stă într-un accident (afectînd, se pare, coloana vertebrală) pe care l-a suferit imediat după ultima sa mare victorie, dintr-o gută remarcabilă, cea de la Wimbledon '71. Cucerea atunci titlul suprem pe gazon pentru a treia oară (precedentele: 1967, 1970). Fără acest nedorit obstacol în cale, tenismanul din Sydney ar fi lăsat puțin loc altor ași ai rachetei, în culegerea multor lauri.

Fiindcă John Newcombe este încă la o vîrstă tînără pentru tenis: 29 de ani. A debutat în 1963 în echipa australiană pentru „Cupa Davis" — la 18 ani — cu care pierdea trofeul în favoarea americanilor, la Adelaida. Vrea să-l recucerească anul acesta, alături de alți campioni australieni de mare format, Rod Laver și Ken Rosewall.

A mai triumfat la Forest Hills în 1967. În campionatele Australiei numără o singură victorie, cea de la începutul acestui an. N-a cîștigat niciodată la Roland Garros, demonstrînd prin aceasta, convingător, că nu-i convin terenurile lente. Fiindcă armele sale principale sînt serviciul și voleul, pe care le combină distrugător pentru orice adversar, pe un teren rapid, cum este gazonul.

Servește, într-adevăr, formidabil. La acest procedeu tehnic, un clasament mondial „la zi", ar putea arăta astfel: 1. Newcombe, 2. Smith, 3. Năstase, 4. Ashe, 5. Laver, 6. Pilici, 7. Emerson, 8. Metreveli, 9. Riessen, 10. Okker. Iar, pentru toate timpurile, ar concura, pe un R.S. Vines, sau pe „inventatorul" jocului în forță, Jack Kramer.

Așa cum a jucat recenta finală cu Kodes, este un semnal de atenție pentru toți cei care s-au grăbit să-i pună numele între acelea ale tenismanilor trecuți la arhivă.

TELEX • TELEX • TELEX

În turul ciclist al Bulgariei, după 3 etape, se menține lider rutierul sovietic Skozirev, urmat de Vasiliev (Bulgaria) la 30 sec., Van Linden (Belgia) la 55 sec. Massiero (Italia) la 1 minut, Ceakirov (Bulgaria). Etapa a 3-a, Gabrovo — Șumen (150 km), a fost cîștigată de Kubicek (Cehoslovacia), în 3h 48:49. Pe echipe conduce Italia, secundată de Bulgaria — la 12:47.

■

„Cupa URSS" la gimnastică artistică a fost cucerită anul acesta de Galina Șugurova cu 38,9 puncte, urmată de Natalia Krașeinikova — 38,5 puncte și Galina Șafrova — 38,05 puncte.

■

După 7 zile de navigație, în cursa ambarcațiunilor cu pînze care fac înconjurul lumii, pe primul loc se află „Pen Duick" (Franța), cu Erick Tabarly la timonă, urmat de „Sayula" (Mexic), „33 Export" (Franța), „Guia" (Italia) etc. Concurenții se află acum în apropierea Insulelor Canare.

După 5 etape, în Turul ciclist al Cataloniei, pe primul loc în clasamentul general se află spaniolul Antonio Martos cu 23h 58:23, urmat de compatriotul său Domingo Perurena — 23h 58:25 și Luis Ocana — 23h 58:38. Etapa a 5-a, desfășurată între San Juan și Las Abadesas (145 km), a fost cîștigată de Domingo Perurena în 4h 00:05.

■

În prezent se află la Monte Carlo echipele de baschet Slavia Praga. În primul joc baschetbaliștii cehoslovaci au întîlnit formația AS Monaco. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 93—57 (45—32). În deschidere, echipa feminină a clubului Slavia Praga a întrecut cu 64—57 o selecționată locală.

■

În cadrul turneului internațional masculin de baschet de la Bratislava, echipa iugoslavă Zemun a întrecut la limită, cu 71—70 (37—38), formația Inter Bratislava. Într-un alt joc, selecționata de juniori a orașului Bratislava a dispus cu 76—71 (40—32) de echipa Cracoviei.

■

Competiția ciclistă internațională, desfășurată la Tilburg pe distanța de 102 km, a fost cîștigată de olandezul Gerben Karstens. El a fost cronometrat în 1h 54:49, învingînd, în ordine, la sprintul final, pe italianul Gimondi și pe belgianul Eddy Merckx. După 7:55 a sosit cunoscutul ciclist francez Poulidor, care a ocupat locul 7.

■

Continuîndu-și turneul în Noua Zeelandă, selecționata de rugby a Angliei a evoluat la Auckland în compania reprezentativei țării. Oaspeții au terminat învingători cu scorul de 16—12 (10—8). Aceasta a fost prima victorie realizată de rugbyștii englezi din cele 4 meciuri susținute de la sosirea lor în Noua Zeelandă

SUCCES AL RUGBYȘTILOR NOȘTRI ÎN TURNEUL „VARA VARNEI"

ROMÂNIA (tineret) – POLONIA 12-6

SOFIA, 18 (prin telefon de la corespondentul nostru). La Varna a început turneul internațional de rugby dotat cu trofeul „Vara Varnei", la care participă reprezentativele de seniori ale **Bulgariei, Iugoslaviei, Poloniei și o reprezentativă de tineret a României.** În primul joc al turneului, tinerii rugbyști români au evoluat bine, lăsînd o frumoasă impresie. Întîlnind formația Poloniei ei au desfășurat un joc deschis, au acționat cu convingere și în final au învins cu scorul de **12—6 (6—3).**

În cealaltă întîlnire, gazdele au obținut o victorie la un scor concludent: **Bulgaria — Iugoslavia 37—7 (18—3).**

TOMA HRISTOV

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrală 11.10.05, secția corespondenți 11.51 09, interurban 72 și 286; telex: sportrom buc. 180. Tiparul „I. P. „Informația", București 40.368